

partierne lovede før valget, og som regeringen nu gennemfører.

Kl. 15.15

Der har været meget debat i salen også i dag om afskedigelser, mange tal har svirret i luften, og mange myter om massefyringer har været bragt frem. Heldigvis har meget få været fundet i virkeligheden. Finansministeriet har i begyndelsen af marts opgjort, at der alene er varslet ca. 550 afskedigelser, og det betyder, at langt de fleste reduktioner i antallet af ansatte heldigvis vil ske ved naturlig afgang eller almindelige omroinger.

Den anden front, hvor skattestoppet nu sætter en helt ny dagsorden, er i forhold til borgerne. De får nu sikkerhed for deres økonomi og deres egen budgetlægning. I modsætning til tidligere vil borgerne ikke blive overrasket af nye grønne afgifter, stigende offentlige gebyrer eller nye skatter.

På samme måde ved husejerne nu, hvilket niveau ejendomsværdiskatten har, og dermed har de en langt større sikkerhed og tryghed for deres økonomiske forhold.

Det betyder, at skattestoppet også er med til at øge trygheden for borgerne. Det sikrer, at man kender de økonomiske vilkår forud for planlægning af større beslutninger, og det øger valgfrigheden. For et skattestop betyder jo, at borgerne langsomt, men sikkert får lov til at beholde en større del af deres indtægt selv.

Ved at stoppe stigningen i de grønne afgifter er det faktisk en større hjælp til de laveste indkomster, som har været hårdest ramt af tidligere regerings evindeligt stigende grønne afgifter. Familierne får dermed flere muligheder for selv at prioritere, hvilke områder de i fællesskab ønsker at styrke, i modsætning til at vi fra politisk side tager deres penge og prioriterer for dem.

I fuld overensstemmelse med valglofterne valgte regeringen at lægge sin politik frem til gennemførelse hurtigst muligt. Derfor kan det ikke undre, at finansloven nu bæres igennem af regeringens parlamentariske grundlag.

Den tidligere regering har klart og helt fra starten valgt at afvise de store reformer, som bl.a. finansierer de nye tiltag i finansloven for 2002. Jeg vil derfor gerne benytte lejligheden til at kvittere for det konstruktive samarbejde og den ansvarlighed, som Dansk Folkeparti har udvist i forbindelse med finanslovforhandlingerne.

Det glæder mig også, at andre partier har valgt at bakke op om dele af de nye forslag, der ligger i finansloven for 2002, ikke mindst har det

oven på valgkampen været en positiv overraskelse, at Socialdemokratiet er kommet på bedre tanker i forhold til at yde 1,5 mia. kr. til landets sygehuse for at nedbringe ventelisterne.

På samme måde er jeg glad for, at det er lykkedes at samle et bredt flertal om fordeling af de midler, staten har fået ind ved salg af UMTS-licenserne. Det viser både, at der naturligvis fortsat kan samarbejdes på tværs i Folketinget, og at der er en stor interesse for at styrke forskning og it.

Jeg har store forhåbninger til den igangsatte gennemgang af universiteterne, forskningen og sektorforskningsinstitutionerne, der skal danne baggrund for, at vi kan bruge vores forsknings- og uddannelsesmidler mere effektivt og dernæst styrke forskning og uddannelse.

Ligeledes er der indgået en bred aftale om fordeling af satspuljemidlerne og en hjælpepakke til de mindre kraft-varme-værker.

Jeg vælger at tage det som udtryk for, at især Socialdemokratiet nu opgiver det surmuleri, som desværre har været kendetegnende for partiets første måneder i opposition. Det giver nemlig håb om, at kommende aftaler, herunder også finanslovaftaler, kan aftales og gennemføres på baggrund af brede forlig med både regeringspartierne, regeringens parlamentariske grundlag og oppositionspartier.

Venstre er fortsat af den opfattelse, at brede forlig og aftaler med flere af Folketingets partier er en styrke i det politiske arbejde. Når den tidligere regering og venstrefløjen nu forhåbentlig kommer ud af deres selvvalgte politiske cølibat, skal de være velkomne til at indgå i det fremadrettede politiske arbejde.

Det er til gengæld meget skuffende, men ikke særlig overraskende, at Socialdemokratiet falder tilbage til deres vante finansieringskilder, nemlig nye skatter og afgifter, i det øjeblik finansieringen af de nye gode ønsker skal tilvejebringes. Godt gemt i et ændringsforslag under reserverne har Socialdemokratiet nemlig hentet alle de skatte- og afgiftsstigninger samt de øgede byrder til erhvervslivet op af den skraldespand, som den nye regering smed skattestigningerne i.

Dermed ønsker Socialdemokratiet at fortsætte med at forringe erhvervslivets konkurrenceevne med nye byrder, og de ønsker at øge de grønne afgifter. Det betyder, at en almindelig dansk gennemsnitshusstand skal betale 500 kr. ekstra i afgifter, hvis Socialdemokratiet får gennemført sit forslag. Det gør Socialdemokratiet heldigvis ikke.